

Прѣзь 1862 г. сливенскитѣ революционери били канени да вдигнатъ възстание, но тѣ отговорили, че додѣ не съобщатъ на *Панайотъ Хитовъ* не ще могатъ, и пратили да го дирятъ по балканитѣ. Обаче, възстанието било рѣшено и додѣ намѣрятъ Хитовъ *Х. Ставри* излѣзълъ съ четата. Въ тая вече година *Х. Ставри* дошълъ отъ Бѣлградъ, а не отъ Одеса. Както е извѣстно, Раковски, настаненъ врѣменно въ Бѣлградъ прѣзь врѣме на сръбскитѣ приготовления за окончателното изгонване на турскитѣ гарнизони отъ Бѣлградъ, е сформировалъ български тамъ легионъ, който да помага на сърбитѣ. Сщеврѣменно, той праща апостоли изъ България, които да подигнатъ възстания въ едно съ удара надъ турцитѣ въ Сърбия. Първи такива апостоли отъ Сърбия сж били *Х. Ставри* и *Никола Паскалевъ*, синъ на сливенеца *Паскаль* въ Браила, въ дома на когото Раковски е ималъ своето първо училище въ Влашко (1841 г.). Тѣ идватъ въ Сливенъ прѣзь казаната 1862 г., но поради бавното намиране на Хитовъ по балканитѣ, *Х. Ставри* напуща Сливенъ и отива въ Търново, къмъ която посока възстанниците трѣбвало да се сгрупиратъ. Интересно, е че тоя планъ на Раковски, да почне възстанието отъ Сливенъ къмъ Търново, е копие отъ плана на неговия вуйчо — *капитанъ Мамарчовъ* въ 1829 г.

Возстанието прѣзь 1862 г., извѣстно по-нататкъ подъ името *Търновско* или *Х. Ставрово*, трѣбвало да се провъзгласи на 13-ий Юний. За неговъ водителъ е билъ избранъ самиятъ *Х. Ставри*, а за сборенъ пунктъ — *Лъсковския мѣнастиръ Св. Петръ*. Движението не е било тѣй организирано, както прѣзь послѣднитѣ години на комитетитѣ, а при това въ Търново властитѣ сж били на щрекъ. Събранитѣ възстанници начело съ *Х. Ставри* сж били въ внушителенъ брой, но прѣслѣдвани отъ всички страни, па и отъ проливенъ дъждъ, тѣ ударватъ къмъ Капиново и отъ тамъ въ Габровския балканъ, за сборно мѣсто въ който била посочена мѣстността *Бедекъ*, на с.-и. отъ Бузлуджа. Тукъ тѣ очаквали да се срѣщнатъ съ четницитѣ отъ Габрово, Т.-Пазарджикъ, Котелъ, Сливенъ и т. н., отъ дѣто се види, че *Х. Ставри* и *Паскалевъ* сж обиколили прѣдварително тия краища, като апостоли-революционери. Планътъ за сбирането тукъ и потеглянето за Търново е билъ скоро осуетенъ, тѣй като възстанниците

никъ го освободилъ, като руски поданикъ. Приготвеното оржие на сливенци се пазѣло въ дома на попъ *Юрданъ* въ Клуцохоръ. Послѣдниятъ е билъ душата на сливенскитѣ революционери. Кщтата му е била край голѣмата вада, подъ каменния сводъ на която сж били скрити приготвенитѣ пушки.

Споредъ *Хитовъ*, не *Х. Ставри*, а *Карапанчовъ* е билъ заловенъ слѣдъ като ударилъ отъ Сливенъ за Търново, и закаранъ въ Цариградъ.